

Jeg har saa ikke mere at bemærke om de første 5 Paragraffer og kommer da til § 6. Det er den Paragraf, som jeg synes er den vanskeligste og den mindst logiske, henset til, hvorledes Lovforslaget ellers er formet. Forslagsstillerne siger her, at en Kommunalbestyrelse kan foreslaa, at en Ungdomsskoles Undervisning skal være obligatorisk, og saa kan Undervisningsministeriet godkende dette. Idet man altsaa overlader Afgørelsen til Kommunalbestyrelsen, er man gaaet et Skridt videre end i den første Paragraf. I den første Paragraf er Afgørelsen dog ikke overladt til Kommunalbestyrelsen, men det er Befolkningen, der i sidste Instans har det i sin Haand at afgøre, om der i Kommunen skal oprettes Ungdomsskoler, og det forekommer mig, at hvis Forslagsstillerne vilde være konsekvente, maatte de ogsaa i § 6 lægge Spørgsmaalet om, hvorvidt Skolens Undervisning skal gøres obligatorisk, i Befolkningens Haand. Den ærede Ordfører sagde i sin Tale — jeg har noteret det, og jeg tror, det vil findes i Fortrykket — netop paa dette Punkt, at man lagde Afgørelsen i Befolkningens Haand. Det gør man dog ikke helt efter § 6. Efter denne Paragraf er det Kommunalbestyrelsen, der afgør Sagen, og selv om man kan sige, at Kommunalbestyrelsen er valgt af Befolkningen, er det ikke givet, at en Kommunalbestyrelse netop er valgt med noget saadant for Øje som at indrette en Ungdomsskole. Jeg vil derfor meget anbefale, at man i denne Paragraf konsekvent tager det samme Standpunkt som i § 1, saa at af det her foreliggende Spørgsmaal ogsaa kunde blive Genstand for et Plebisit, eller en Folkeafstemning.

Men saa maa jeg sige, at efter Paragraffens Ord er det egentlig de unge Mennesker, der er tænkt paa. Nu ved jeg nok, at den ærede Ordfører i sin Tale syntes med Hensyn til det obligatoriske mere at tænke paa Husbonder og Mestre end paa de unge Mennesker, men Paragraffen taler bestemt om de unge Mennesker og gør Undervisningen obligatorisk for dem. Der er 3 Faktorer, som maa være virksomme til Oprettelse af en Ungdomsskole, eller 3 Faktorer, der, som Forholdene nu er, kan hindre, at en saadan kommer i Gang. Den ene Faktor er Kommuneraadene, det er dem, der skal sætte Sagen i Gang, den anden Faktor er de unge, idet de bestemmer, om de vil møde eller ikke vil møde, og den tredje Faktor er dem, der har Raadigheden over de unge, altsaa deres Husbonder, deres

Mestre eller, hvis de unge er hjemme, deres Forældre eller Værger. Undertiden er det vanskeligt at faa Kommunerne til at oprette en Skole, men der vil en Lov som den foreslaaede hjælpe, idet den paa lægger Kommunerne det, og i hvert Fald vil en Kommune blive tvunget dertil, hvis Befolkningen i Kommunen ønsker en saadan Skole oprettet. Om den anden Faktor, de unge, mener jeg ligesom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne at kunne sige, at vi sikkert ikke behøver at være bange. I Begyndelsen vil der nok være enkelte unge, som ikke vil møde, men hvis først en Skole kommer i Gang, vil de unge, havde jeg nær sagt for at bruge et bibelsk Udtryk, strømme til som Dug fra Morgenrødens Moderskød. Jeg tror ikke, der er Tvivl om, at de vil komme. Hvis f. Eks. en Husbonde eller hvis Forældre paa Landet siger til en af de unge: Nu kan du gøre, hvad du vil, enten du vil være med til at køre Gødning ud, eller du vil klæde dig lidt pænt paa og gaa med dine Kammerater hen i Ungdomsskolen, skulde det være en mærkelig ung, der ikke vilde gaa i Ungdomsskolen. Jeg tror ikke, vi behøver at gøre Ungdomsskolens Undervisning obligatorisk for de unge for at faa dem med, og jeg skulde gerne se, at Loven blev formet saaledes — men det er maaske vanskeligt —, at det stod frit for de unge, om de vilde møde eller ikke. Det er aldrig rart at skulle øve Tvang, og naar man ikke tror, det er nødvendigt, og det tror jeg ikke, det er, skal man ikke gøre det, og, som sagt, de unge kommer nok.

Derimod kunde jeg ganske vist ønske, at Bestemmelserne om Ungdomsskolen blev obligatorisk for dem, der raader over de unge, altsaa den tredje Faktor. Her er det, tror jeg, Vanskelighederne vil vise sig med Hensyn til Igangsættelse af denne Undervisning. Jeg vilde ikke have noget imod en Bestemmelse om, at i en Kommune, hvor Befolkningen var enig derom, kunde det gøres obligatorisk for Mestre at lade Ungdommen deltage i Ungdomsskolen. Der har været Mestre nu under de frie Forhold, som har nægtet de unge, som gerne vilde, at gaa i en Ungdomsskole. Det burde gøres obligatorisk for Mestre, Husbonder, Værger og lignende, saafremt der er en Ungdomsskole, at lade de unge søge den, de unge maatte saa selv om, hvorvidt de vilde komme; de kom nok.

Det er altsaa den Paragraf, jeg har mest at indvende imod. Maaske er den dog ikke tænkt helt, som den er formet, i alt Fald dækker Udformningen af Para-